

порушення їх прав. Приміром, слід у ч. 1 ст. 171 ККУ змінити санкцію, а саме збільшити розмір штрафу, який наразі становить до 50 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, від 150 до 300 неоподаткованих мінімумів доходів громадян. Також доцільно змінити санкцію ч. 2 ст. 171 ККУ і встановити штраф від 200 до 500 неоподаткованих мінімумів доходів громадян. Також частиною третьою цієї статті слід охопити дії, передбачені не тільки ч. 2, а й ч. 1.

По-друге, враховуючи значну частку в структурі дій, якими порушується право журналіста на заняття законною професійною діяльністю, саме випадків фізичної агресії проти журналістів, доповнити ст. 171 ККУ частиною четвертою та п'ятою, які б передбачали особливості кримінальної відповідальності за умисне заподіяння журналісту чи його близьким родичам побоїв, легких, середньої тяжкості або тяжких тілесних ушкоджень у зв'язку з виконанням журналістом службових обов'язків. Ці норми були б спеціальними стосовно ст.ст. 121, 122, 125, 126 ККУ, передбачаючи підвищену кримінальну відповідальність осіб, які б вчинили вказані дії щодо журналістів.

Отже, підбиваючи підсумки, вважаємо, що наразі у демократичній державі діяльність журналістів та ЗМІ є однією з найважливіших, тому що завдяки їй населення України може завжди мати доступ не тільки до останніх новин, а й доступ до правдивої та об'єктивної інформації про діяльність високопосадовців, представників органів влади та місцевого самоврядування. Тим самим діяльність журналістів та ЗМІ забезпечує дотримання в країні режиму законності та дію засади верховенства права, а відповідно їх діяльність підлягає належній охороні з боку держави.

Лілія Сергіївна Маківська – студентка III курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Людмила Михайлівна Соловійова – старший
викладач кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського
національного університету внутрішніх справ

ВЗАЄМОДІЯ ПІДРОЗДІЛІВ ОВС ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Діяльність підрозділів ОВС з розслідування кримінальних правопорушень спрямована на вирішення завдань кримінального судочинства, що на сьогодні є неможливим без злагодженої спільної роботи слідчих та інших підрозділів ОВС. Лише за допомогою взаємодії між різними підрозділами ОВС при розслідуванні та розкритті

кримінальних правопорушень така діяльність буде своєчасною та ефективною.

Порядок взаємодії на сьогодні більшою мірою врегульований не кримінальним процесуальним законодавством, а відомчими нормативно-правовими актами. Найбільш детально питання взаємодії органів досудового розслідування з іншими підрозділами ОВС врегульовано в Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні, затвердженій наказом МВС України від 07.07.2017 р. № 575.

Взаємодія органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами поліції відбувається на підставі Конституції України, Кримінального кодексу України, Кримінального процесуального кодексу України, Закону України «Про Національну поліцію», інших актів законодавства України з питань організації взаємодії між органами та підрозділами поліції в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні.

Основними принципами взаємодії є: 1) швидке, повне та неупереджене розслідування кримінальних правопорушень; 2) самостійність слідчого у процесуальній діяльності, втручання в яку осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється; 3) оптимальне використання наявних можливостей органів досудового розслідування та оперативних підрозділів Національної поліції України у запобіганні, виявленні та розслідуванні кримінальних правопорушень; 4) дотримання загальних засад кримінального провадження; 5) забезпечення нерозголошення даних досудового розслідування.

Керівники органів та підрозділів поліції і органів досудового розслідування є відповідальними за належну організацію взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами поліції в запобіганні, виявленні й розслідуванні кримінальних правопорушень.

Швидке та повне розслідування і розкриття кримінальних правопорушень досягається шляхом поєднання зусиль усіх органів та підрозділів поліції, забезпечення належного рівня їх взаємодії відповідно до вимог законодавства щодо отримання, збирання, накопичення та використання інформації про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, а також про події та факти, які можуть сприяти їх розслідуванню і розкриттю, що є невід'ємним завданням для всіх працівників поліції.

Органи досудового розслідування, підрозділи кримінальної поліції, міжрегіональні територіальні органи Національної поліції та їх територіальні (відокремлені) підрозділи є основними службами, які виконують обов'язки з розкриття кримінальних правопорушень

органами поліції і відповідають за кінцевий результат цієї роботи за напрямами діяльності.

Інші органи та підрозділи поліції забезпечують здійснення заходів, спрямованих на отримання інформації про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, а також події і факти, які можуть сприяти їх розкриттю та досудовому розслідуванню, у межах своєї компетенції.

Облік участі кожної служби органів та підрозділів поліції в установленні осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, та результатів використання інформації, викладеної в ініціативних рапортах, під час розкриття кримінальних правопорушень та їх досудового розслідування здійснюється підрозділами інформаційного забезпечення шляхом формування відповідного звіту (1).

Ще одна форма взаємодії – це доручення слідчого відповідним оперативним підрозділам щодо проведення ними слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій має на меті, з одного боку, прискорення розслідування (слідчий не відволікається на проведення нескладних слідчих дій), а з іншого – залучення до проведення негласних слідчих (розшукових) дій фахівців з оперативних підрозділів, які мають певний досвід і спеціальну техніку для проведення оперативно-розшукових заходів. Слідчий, як правило, може доручати проведення тільки тих слідчих (розшукових) дій, що можуть бути виконані за його відсутності без шкоди для встановлення фактичних даних, на підставі яких встановлюються наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження, наприклад, однотипні допити декількох осіб, пред'явлення речей для впізнання, огляд трупа, отримання зразків для експертизи тощо.

Конкретизуючи поняття взаємодії, можна зробити висновок: взаємодія органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції – це заснована на законі, узгоджена за цілями, місцем і часом діяльність визначених суб'єктів, що здійснюється з метою профілактики, розкриття і розслідування кримінальних правопорушень, а також розшуку злочинців.

Література

1. Інструкція з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні: затв. Наказом МВС України від 07.07.2017 р. № 575. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17>.